

Mindig tudunk adni valamit

„Ő pedig a maga szegénységéből bedobta mindenét, amije volt, egész megélhetését” (Mk 12,44)

fokoláre
mozgalom

Jézus a jeruzsálemi templomnál beszélt. Azt tanácsolta az őt hallgatóknak, hogy ne legyenek olyanok, mint azok, akik csak arra vágnak, hogy csodálják őket, hogy a lakomákon elsőek legyenek, és hogy a tereken üdvözléjk őket.

A templom bejáratánál adományokat gyűjtöttek. Sokan jártak arra, és a gazdagok rengeteg érmét dobtak be egyszerre. Jött egy szegény özvegyasszony is. Jézus megfigyelte, hogy csak két fillért dobott be.

Így szólt tanítványaihoz: „Ez a szegény asszony többet adott, mint bárki más! A gazdagok csupán abból adtak, amire nekik már nincs szükségük. De ő, aki annyira szegény, mindent odaadott, ami a megélhetéséhez kell.”

Hogy emlékezzünk a karácsony értelmére, minden évben szobrocskákat készítünk a kis Jézusról, és az adományokból rászorulókon segítünk. Egyszer egy hölgy jött oda hozzánk, aki szeretett volna egyet, de arra is kevés pénze volt, hogy ennivalót vegyen.

Mondtuk neki, hogy akkor is elviheti, ha semmit sem ad érte. Meglepődve válaszolta: „Mostanság már senki sem ad semmit ajándékba! Különlegesek vagytok.” És nagyon nekünk szerette volna adni azt a 2 eurót, ami nála volt.

De rájöttünk, hogy nincs más pénze, ezért visszaadtuk neki. Könnyes szemmel, nagyon megköszönte nekünk. Nem sokkal később egy úriember jött arra, és 10 eurót adott nekünk! Jézus igazán nagylelkű!

(A szlovén gen4-ek)